

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/49/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3615010119
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3615010119.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. augusta 2016 prejednal odvolanie obžalovaného

F. F.,

nar. XX.X.XXXX v X., trvale bytom X. - V. B., O. XX/X, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 1T/46/2015 zo dňa 24. februára 2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný F. F. uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. a z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák., na tom skutkovom základe, že dňa 25.01.2015 v čase okolo 00:10 hod. v Partizánskom na Z. ulici za bytovým domom s popisným č. XXX/XX po predchádzajúcej vzájomnej slovnej roztržke napadol F. Q. tak, že ho asi dvakrát päťou ruky udrel do ľavej časti hlavy, následne mu podkopol nohy, v dôsledku čoho F. Q. spadol na ľavý bok na zem, kde ho obžalovaný opakovane udieral päťou ruky do oblasti hlavy a tváre, čím mu spôsobil ľahký otras mozgu, pomliaždenie v oblasti jarmového oblúka vľavo, zlomeninu nosných kostí s vybočením nosnej prepážky doľava a následným krvácaním z ľavej nosnej dierky s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života v trvaní 14 dní.

Bol za to odsúdený podľa § 364 ods. 1 Tr.zák. za použitia §§ 38 ods. 4, 37 písm. h/, 41 ods. 1 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, výkon ktorého trestu mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/, 50 ods. 1 Tr.zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

Rozsudok súdu prvého stupňa nenadobudol právoplatnosť, pretože bol v zákonnej lehote napadnutý odvolaním obžalovaného. Odvolanie zdôvodnil písomne prostredníctvom svojej obhajkyne. V písomných dôvodoch uviedol, že odvolanie smeruje tak proti výroku o vine, treste, ako aj konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Rozsudok považuje za nesprávny, pretože sa súd nevysporiadal s okolnosťami významnými pre rozhodnutie. V čase skutku bol na inom mieste, čo potvrdili svedkovia. Nevidí dôvod, prečo im súd neveril. Nevie, ako dospel súd k domnienkam o ich názore na policajnú raziu u neho doma, za iniciátora ktorej mal byť nimi určený poškodený. Súď sa nezaoberal tým, ako sa polícia mala o skutku dozvedieť, nie je možné vylúčiť, že celé konanie bolo proti jeho osobe ziniciané políciou. Dôkazmi vykonanými v konaní sa mu trestnú činnosť nepodarilo preukázať, preto dáva do pozornosti zásadu „in dubio pro reo“, použitie ktorej prichádza do úvahy. Produkované dôkazy totiž nevytvárali

ucelenú logickú a ničím nenarušenú reťaz dôkazov, z ktorých je možné vyvodit' jediný záver. Navrhol preto, aby ho odvolací súd po zrušení rozsudku prvostupňového súdu spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané, že spáchal skutok tak, ako sa mu kladie za vinu.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaný na dôvodoch odvolania zotrval. Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné .

K namietanému procesnému postupu orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa je potrebné uviesť, že najmä zo zápisníc o hlavnom pojednávaní a následne z veľmi podrobne zdôvodneného písomného vyhotovenia rozsudku vyplýva, že zisťovaniu skutkového stavu veci bola z pohľadu rozsahu dokazovania venovaná potrebná pozornosť. Takto procesne bolo postupované napriek tomu, že predmetom trestného konania bolo objasňovanie prečinu (najmenej závažný druh trestnej činnosti). Prvostupňový súd vykonal vo veci potrebné dokazovanie a produkované dôkazy aj jednotlivo, či v celku starostlivo vyhodnotil.

Ohľadom skutočností namietaných k vine obžalovaného, odvolací súd uvádza, že táto je preukázaná nielen priamym svedectvom svedka a poškodeného F. Q., ním podaným trestným oznámením, ale aj znaleckým posudkom znalca MUDr. J. F., ktorý potvrdil, že zranenia poškodeného vznikli tak, ako ich popísal. Nepriamym dôkazom je výpoveď svedkyne Z. G., ktorú poškodený ihneď po skutku vyhľadal, pričom uviedla, že vracal a bol dezorientovaný, čo taktiež zodpovedá u neho diagnostikovaným zraneniam a uviedol jej aj, že zranenia mu spôsobil obžalovaný.

Okolnosť, že obžalovaný mal byť v čase skutku s priateľmi na bowlingu, nevylučuje, že sa skutku dopustil, najmä ak je uvedené zariadenie 500 m od miesta činu a z výpovedí svedkov nevyplynulo, že celý čas sledovali prítomnosť obžalovaného. Naopak v rôznych časových intervaloch chodili von a fajčili. Teda nič mu nebránilo sa vzdialiť bez toho, aby to pozornosti svedkov uniklo.

Podľa obžalovaného sa jednalo o zinscenovanie skutku políciou cestou donútenia poškodeného podať trestné oznámenie. Je potrebné však uviesť, že polícia pokiaľ sa dozvie o trestnom čine, je povinná tento vyšetrovať, bez čakania na trestné oznámenie poškodeného. Zároveň nie je podstatné, kedy poškodený trestné oznámenie podal , ale to, či skutočnosť v trestnom oznámení uvedené, zodpovedajú pravdivému priebehu udalostí.

Z trestného oznámenia poškodeného vyplynulo, že ho obžalovaný udrel dvakrát do ľavej časti hlavy, následne ho podkopol, načo spadol na zem, kde ho ešte obžalovaný trikrát udrel päťou do hlavy a tváre. Uvedený popis zranení je podporený aj znaleckým posudkom znalca z odboru zdravotníctvo. Navyše poškodený na uvedenom popise zranení zotrval tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní. Neboli zistené v jeho výpovedi rozpory, ktoré by ju znevierohodňovali. Aj svedok F. A. pri svojom výsluchu realizovanom po začatí trestného stíhania vo veci potvrdil verziu poškodeného. Hoci pri neskoršej výpovedi uviedol, že ho k výpovedi „tlačili“ policajti, je potrebné uviesť, že ho vypočúval rovnaký príslušník polície aj pri druhom výsluchu, ktorému svedok potvrdil, že ho nenútil k výpovedi. Druhou osobou pri výsluchu je vždy len osoba prítomná pri podpise zápisnice o výsluchu. V konečnom dôsledku preto druhá výpoveď svedka F. A. vyznieva nevierohodne, a je urobená v zrejmej snahe svedka, ako kamaráta obžalovaného, pomôcť mu. Motívom tohto môže byť skutočnosť, že práve svedok F. A. vylákal poškodeného na miesto činu na podnet obžalovaného, a teda má prirodzene tendenciu zmierňovať, resp. zakrývať svoj určitý podiel na tom, že ku skutku došlo.

Aj odvolací súd preto dospel k záveru, že vina bola súdom prvého stupňa vykonaným dokazovaním obžalovanému jednoznačne preukázaná, a to priamymi aj nepriamymi dôkazmi. Preto si odvolací súd v celom rozsahu osvojil podrobné odôvodnenie nachádzajúce sa v rozhodnutí súdu prvého stupňa.

Ohľadom výroku o treste, odvolací súd taktiež postup prvostupňového súdu považuje za správny a zákonný. Trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov, zohľadňuje osobu obžalovaného, charakter trestnej činnosti, ako aj zásady generálnej a

individuálnej prevencie. Počas plynutia skúšobnej doby bude mať obžalovaný možnosť preukázať svoju spôsobilosť viesť riadny život.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti toho uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.